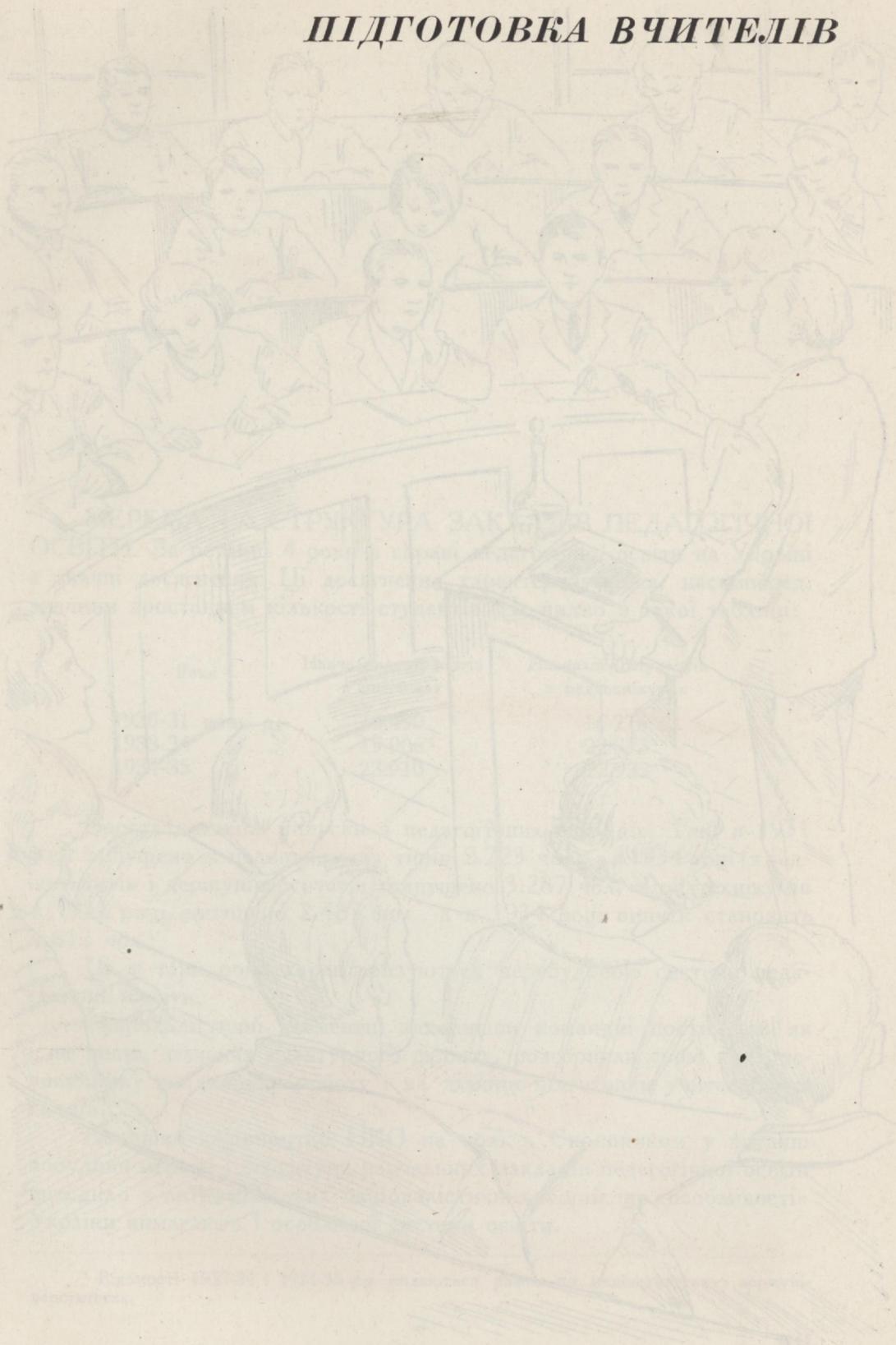
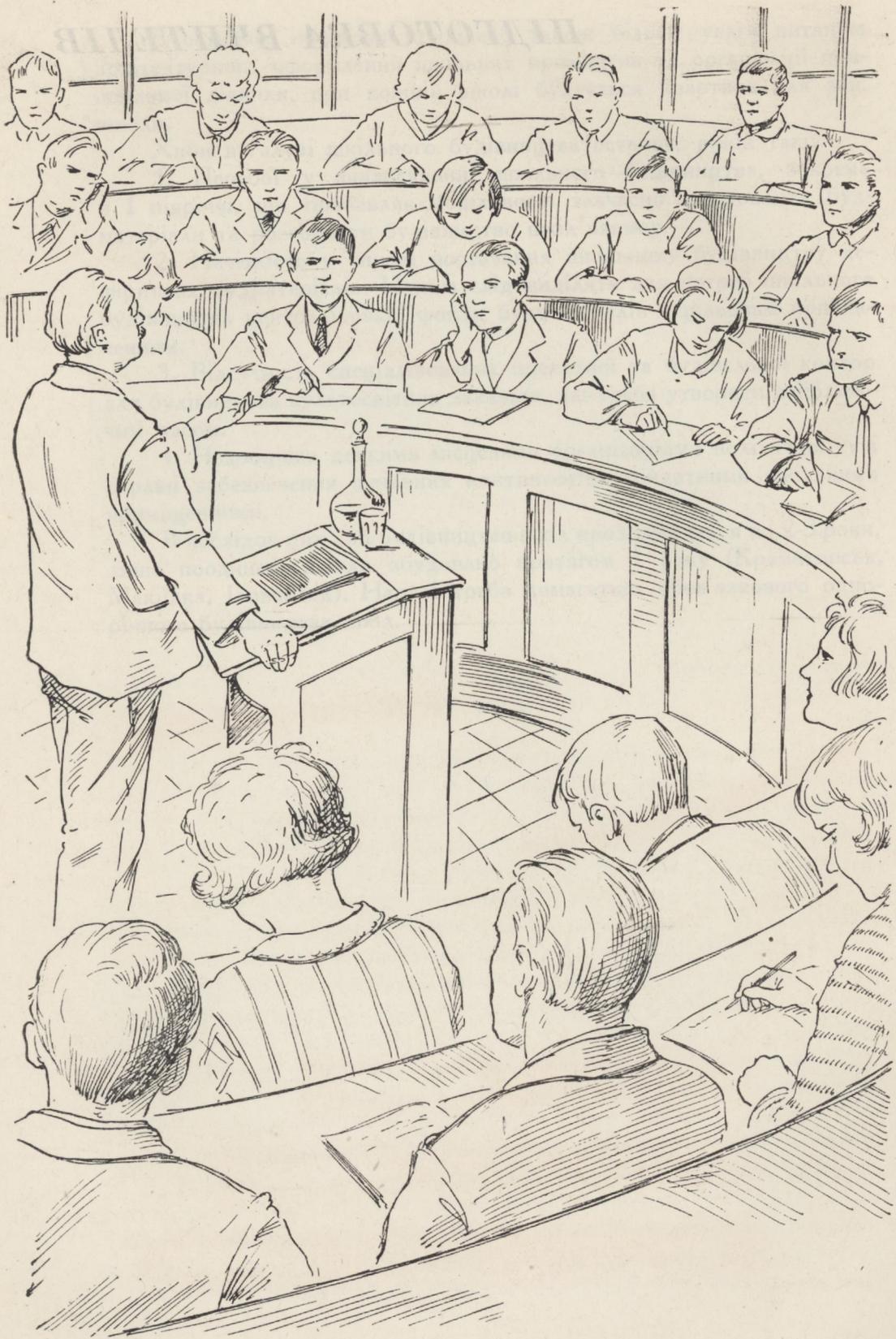

ПІДГОТОВКА ВЧИТЕЛІВ

МЕРЕЖА ТА СТРУКТУРА ЗАКЛАДІВ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ. За останні 4 роки в справі педагогічної освіти на Україні є значні досягнення. Ці досягнення характеризуються, насамперед, значним зростанням кількості студентів. Це видно з такої таблиці:

Роки	Навчалоя студентів в педвишах	Навчалоя студентів в педтехнікумах
1930-31 навч. р.	15.490	16.276
1933-34 " "	19.906 ¹	22.375
1934-35 " "	23.910	22.933

Зростали також випуски з педагогічних закладів. Так: в 1931 році випущено з педвишів усіх типів 2.223 чол., а в 1934 році (з педінститутів і держуніверситетів) випущено 3.287 чол. З педтехнікумів в 1931 році випущено 2.487 чол., а в 1934 році випуск становить 4.612 чол.

Ці ж таки роки характеризуються перебудовою системи педагогічної освіти.

Націоналістичні елементи, захопивши командні пости, так як і на інших ділянках культурного фронту, розгорнули свою контрреволюційну шкідницьку роботу і на ділянці підготовки учительських кадрів.

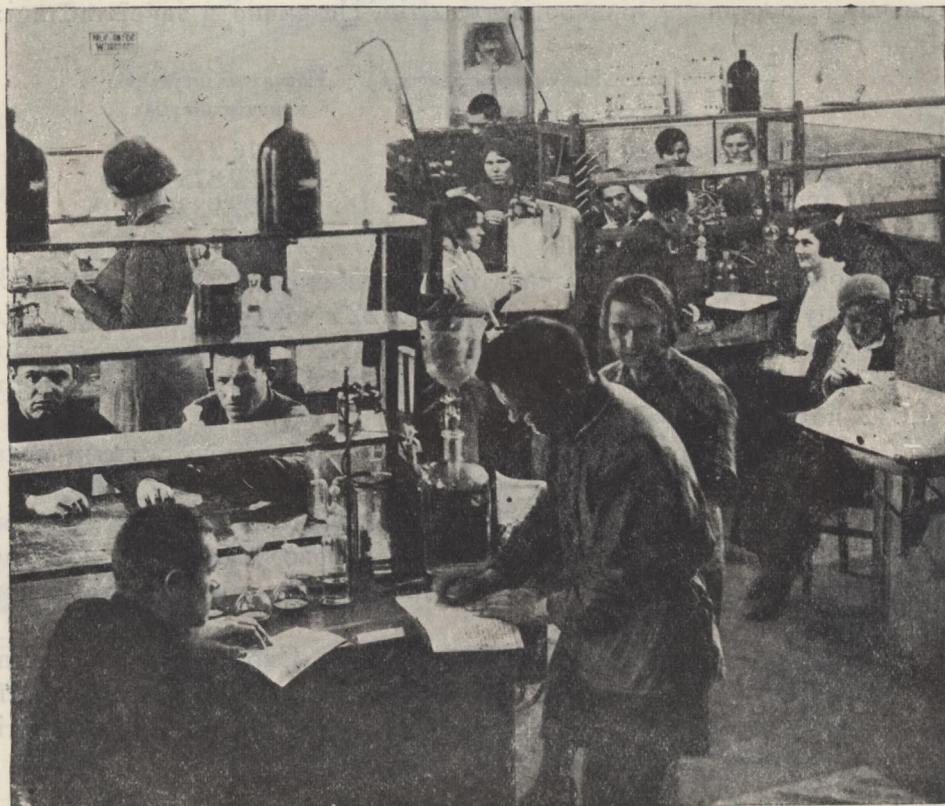
Колишнє керівництво НКО на чолі з Скрипником у питанні побудови мережі і структури навчальних закладів педагогічної освіти виходило з антиленінських націоналістичних теорій, що «особливості» України вимагають і особливої системи освіти.

¹ Відомості 1933-34 і 1934-35 рр. подаються разом по педінститутах і держуніверситетах.

В наслідок цього система педагогічної освіти на Україні своєю структурою, профільними ознаками тощо була побудована відмінно від системи братньої РСФРР; до 1933 року була вона така: були інститути фізики, хемії, математики, які готували молодших викладачів вишів у протывагу держуніверситетам РСФРР, були інститути педагогічної професійної освіти, що готували викладачів для різних типів середніх професійних закладів (технікумів, профшкіл, робітфаків, ФЗУ тощо) і, нарешті, — були інститути соціального виховання з 3-річним курсом навчання, що повинні були дати педагогічні кадри з різних дисциплін для семирічної школи.

Така строката система призводила до того, що одна з головніших ланок освіти — неповна середня школа одержувала з інститутів соціального виховання недостатню кількість і при тому недостатньо кваліфікованих (при 3-річному курсі навчання) викладачів.

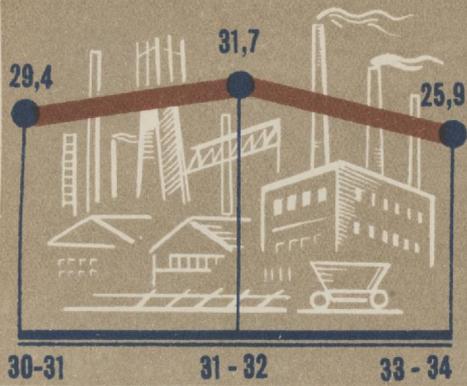
Відомо також, що до 1930-31 року педтехнікумів, як середньої ланки педагогічної освіти, що готує вчителів для початкової школи, не було, бо, знову ж таки, старе керівництво НКО в організації мережі і структури педагогічних закладів виходило з лівацьких настанов, що, мовляв, усі вчителі повинні мати вищу освіту. Тому пед-

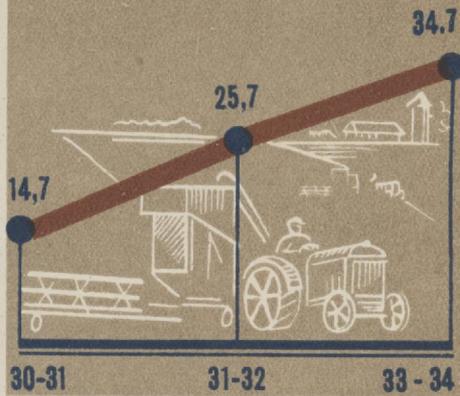
Київ

Польський педагогічний інститут

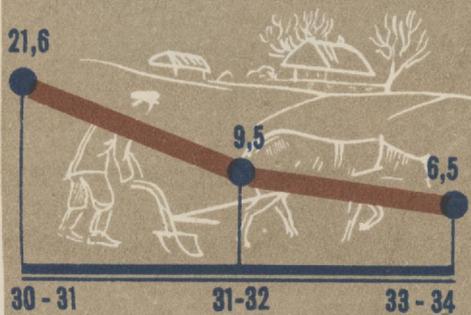
РОБІТНИКІВ

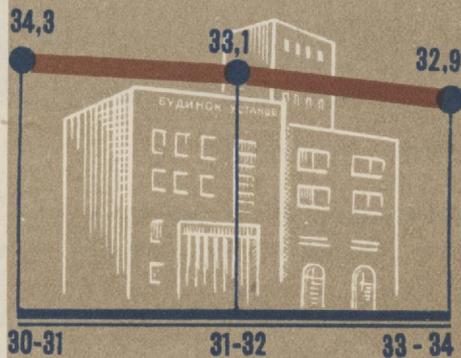
КОЛГОСПНИКІВ

ОДНООСІБНИКІВ

СЛУЖБОВЦІВ

КОНТИНГЕНТ

1930 - 31 РІК

11.008

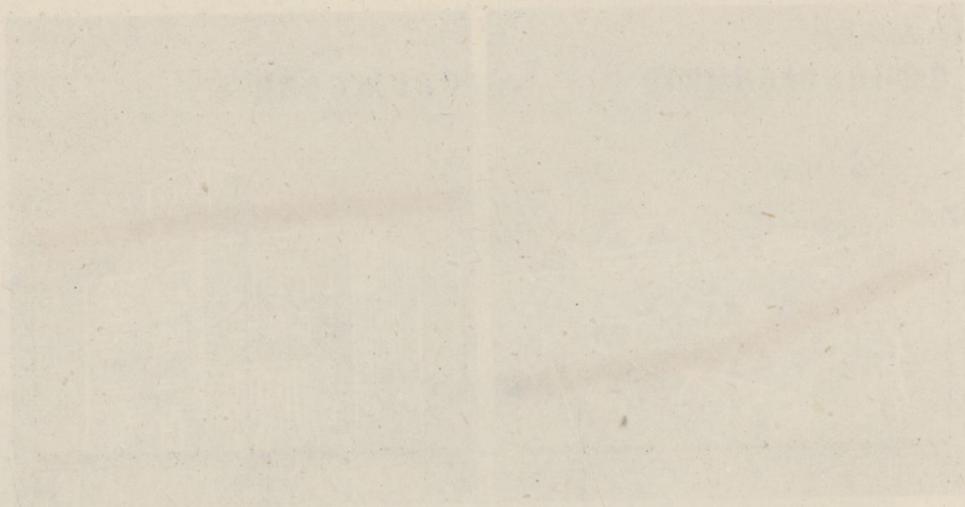
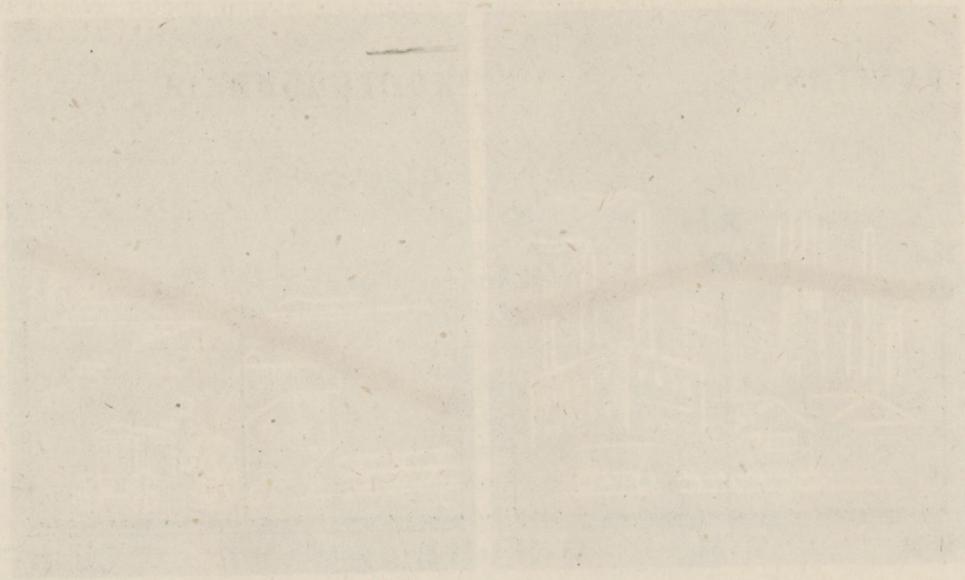
1931 - 32 РІК

12.867

1933 - 34 РІК

14.834

СОЦІАЛЬНИЙ СКЛАД СТУДЕНТІВ ПЕДАГОГІЧНИХ
ІНСТИТУТІВ УСРР

COPIED FROM THE ARCHIVES OF THE
ARCHITECTURAL RECORD

Київ

Державний університет

технікуми утворювались як вищі педагогічні школи. В наслідок цього утворювався величезний прорив в задоволенні початкової школи викладачами.

Старе керівництво НКО особливо занедбало ділянку готування педагогічних кадрів для нацменшкіл. Нацменівські педагогічні заклади не розвивались, були навіть випадки закриття (євр. відділу при Житомирському інституті соцвиховання та Одеському інституті профосвіти) та заборони відкривати їх всупереч вимогам місць (Олексіївський російський педтехнікум).

НКО УСРР на початку 1933 року заходився коло виправлення всіх перекручень і хиб у справі національно-культурного будівництва і, зокрема, по лінії підготовки педагогічних кадрів.

За останні 1 $\frac{1}{2}$ —2 роки НКО провів велику роботу коло удосконалення мережі і структури педагогічних закладів.

Замість трьох типів вищих педагогічних закладів організовано лише два типи: державні університети й педагогічні інститути. Колишні інститути фізики, хемії, математики та частина інститутів педагогічної освіти (педпрофосвіти) стали основною базою для орга-

нізації університетів, а друга частина інститутів педагогічної освіти та інститути соціального — базою державних педагогічних інститутів з 4-річним курсом навчання.

Мережа педагогічних закладів на Україні за останні два навчальні роки така:

Назва закладів	1933-34 рік		1934-35 рік	
	Установ	Студентів	Установ	Студентів
1. Держуніверситети	4	6.198	4	6.700
2. Педінститути	29	13.708	32 ¹	17.210 ²
3. Педтехнікуми	76	22.375	78	22.933

В складі окремих педінститутів організовані за 1933-34 навчальний рік нацменівські відділи на правах секторів.

В 1934-35 р. організовано також окремі педінститути: Одеський 4-річний та 2-річний німецькі, Київський 2-річний польський.

Організовано нові нацменпедтехнікуми в 1933-34 р.: Кадіївський татарський, Рубіжанський російський, Калініндорфський — єврейський та в 1934-35 році — Путивльський російський педтехнікум.

При існуючих педтехнікумах організовані нацменсектори, зокрема, білоруський (Ново-Миргородський педтехнікум) та молдавський (Кіровський педтехнікум).

Щоб поліпшити підготовку та здійснювати пролетарський вплив на підготовку нацменпедкадрів для початкової школи, підготовка польських середніх педкадрів сконцентрована в основному в м. Києві та німецьких — у м. Хортиці.

Поширений у 1934 р. набір до нацменівських педагогічних шкіл та до секторів (напр. до німецьких на 270, єврейських — 450, російських — 870 осіб).

Ведеться також підготовча робота по організації нових нацменпедінститутів — єврейського в Одесі, російського в Миколаєві.

Отже, мережа нацменівських педагогічних закладів і контингенти студентів порівняно з минулими роками значно зросли. Останні два роки зростання нацменівських педагогічних закладів і контингентів у них характеризується такими даними (див. табл. на 93 стор.).

Разом з цим зросло й число студентів українських педзакладів: в педінститутах 1933-34 р. було 12.043; 1934-35 р. — 14.298 студентів, себто збільшення на 2.255 осіб, або 18,7%.

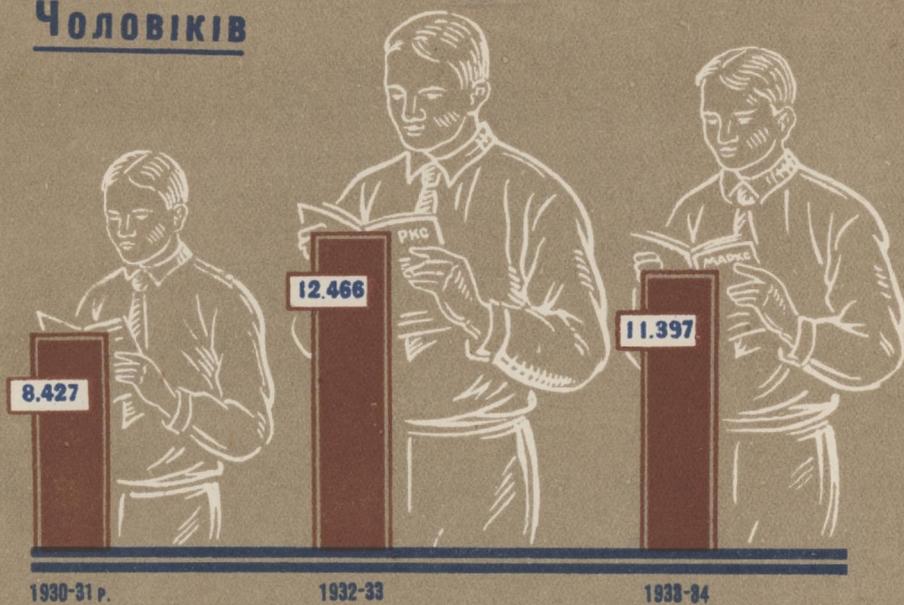
Поряд із зміцненням педагогічних інститутів та технікумів лінією системи НКО щільно підійшов, особливо 1934 року, і до удосконалення самої структури педзакладів.

Відомо, що мережа, а особливо колишня структура педагогічних закладів, утворювалась не без участі шкідницької контрреволюційної

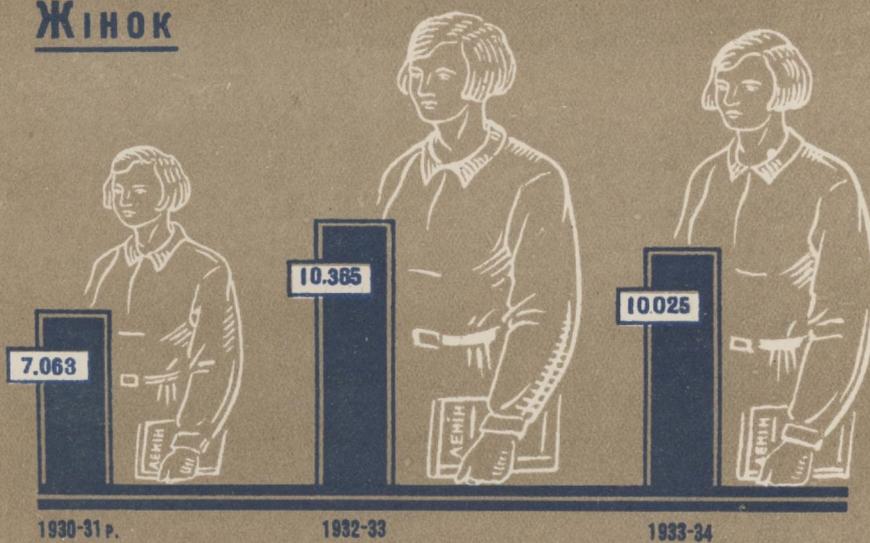
¹ В тому числі 2 новоутворені 2-річні педінститути — польський і німецький.

² Разом з вечірніми відділами.

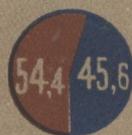
Чоловіків

Жінок

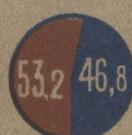
у % %

1930-31

1932-33

1933-34

СКЛАД СТУДЕНТІВ ВИЩИХ ПЕДАГОГІЧНИХ ЗАКЛАДІВ УСРР ЗА СТАТТЮ

Faint, illegible text or a title located at the bottom of the page, possibly a page number or a reference.

По пединститутах

Роки	Російські		Єврейські		Німецькі		Польські		Болгарські		Разом		Зростання кільк. студ. у %/о
	Установи	Студенти	Установи	Студенти	Установи	Студенти	Установи	Студенти	Установи	Студенти	Установи	Студенти	
1933-34	5	566	2	516	1	135	1	372	1	76	10	1.665	100
1934-35	5	960	2	725	2	440	2	646	1	136	12	2.912	175

По педтехнікумах

Роки	Російські		Єврейські		Німецькі		Польські		Болгарські		Чеські		Греко-єлі- но-татар.		Татарські		Білоруські		Молдавські		Разом		Контигент у %/о
	Установи	Студенти	Установи	Студенти	Установи	Студенти	Установи	Студенти	Установи	Студенти	Установи	Студенти											
1933-34	$\frac{3}{8}$	1.094	$\frac{5}{0}$	836	$\frac{2}{1}$	389	$\frac{3}{0}$	392	$\frac{1}{1}$	390	$\frac{0}{1}$	45	$\frac{1}{1}$	297	$\frac{1}{0}$	46	—	—	—	—	$\frac{16}{12}$	3.489	100
1934-35	$\frac{5}{8}$	1.740	$\frac{5}{0}$	1.035	$\frac{1}{1}$	541	$\frac{2}{0}$	488	$\frac{1}{1}$	484	$\frac{0}{1}$	56	$\frac{1}{1}$	239	$\frac{1}{0}$	145	$\frac{0}{1}$	35	$\frac{0}{1}$	25	$\frac{16}{14}$	4.748	136

зграї, що засіла була в НКО. Тому розміщення навчальних закладів, і особливо спеціальностей в них (розкиданість, наявність від 5 до 8 відділів у більшості педінститутів тощо), утворювали стан, що не давав педвишам сконцентрувати міцну матеріальну і навчальну базу та зосередити достатню кількість висококваліфікованих викладавських кадрів.

Зокрема, інститути соцвиху своєю структурою і профілем спеціальностей ще і в 1932-33 році були своєрідним відображенням засудженої двома історичними постановами ЦК ВКП(б) про школу (з 5.IX-31 р. і з 25.VIII-32 р.) комплексної системи: продовжували готувати за 3 роки малокваліфікованих педагогів-комплексників для старших класів середньої школи.

Такий стан структури і організації фахової підготовки НКО почав виправляти в 1933 р.: були утворені предметні відділи, інститути переведені були на 4-річний курс навчання.

Радикальні зміни в структурі стаціонарних педагогічних закладів НКО вніс 1934 року: замість 14 номенклатурних відділів, що існували у педвишах, утворено 7 факультетів, що об'єднують споріднені спеціальності (фізико-математичний, хеміко-біологічний або природничий, мовно-літературний, історичний, географічний, педагогічний, дефектологічний).

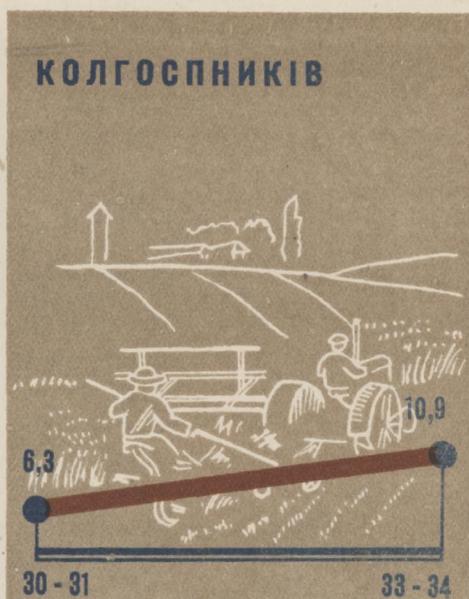
В результаті цього по всіх педінститутах замість 181 відділу з курсами, що мали часто неприпустимо дрібні групи, стало 99 факультетів, які відповідно сконцентровані в тих інститутах, де для них є кращі матеріальні і академічні умови.

Зокрема, були зміцнені відповідно до постанови ЦК ВКП(б) історичні та географічні відділи (тепер факультети). Ці факультети скупчені у педінститутах, де є можливість забезпечити викладання історії та географії кваліфікованими професорсько-викладавськими кадрами (наприклад, географічні лише в Києві, Одесі, Харкові й Луганську). В результаті переведено щось коло 950 студентів з тих інститутів, де ліквідувались відділи, до інститутів, де утворювались або зміцнювались факультети відповідного фаху. Злиті також однотипні неповнокомплектні групи і т. ін. Пересічне навантаження груп студентами значно збільшилось.

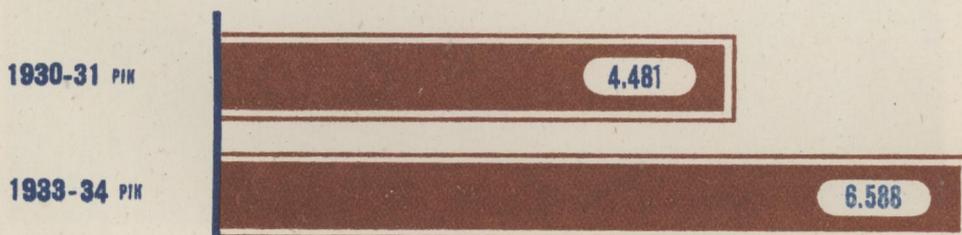
Другий етап цієї роботи буде проведений до початку 1935-36 навчального року. Цей етап значно складніший, бо, поруч з уточненням структури, НКО має радикально переглянути і саму мережу педінститутів, доцільність розташування нацменсекторів тощо.

НКО вважає, що перехід педвишів від типу інститутів соцвиху, які готували за три роки учителя комплексника в старших класах школи, до міцних інститутів переважно з 2-3 факультетами при 4-річному навчанні створює умови для забезпечення середньої школи справді висококваліфікованими педкадрами.

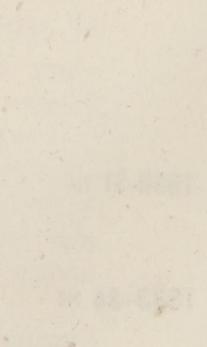
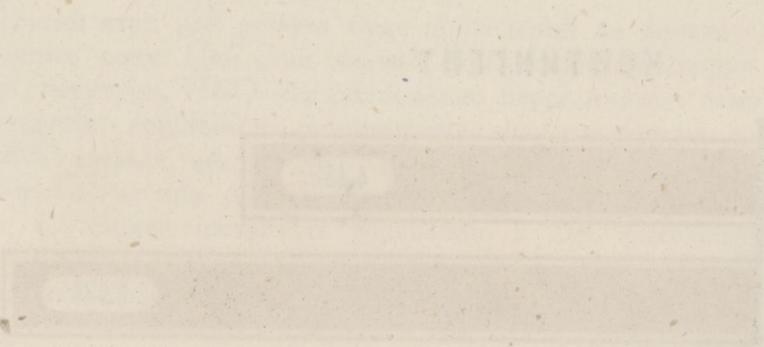
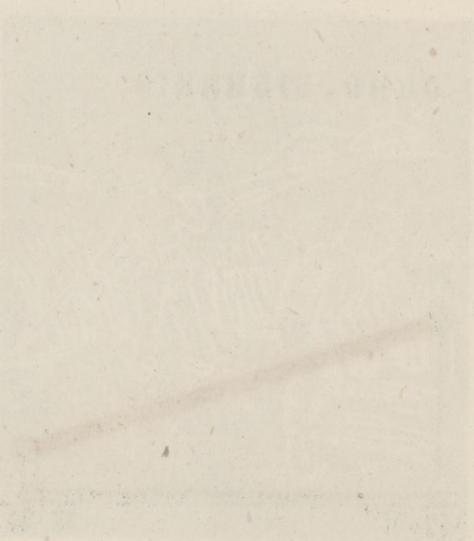
Щодо педтехнікумів проведена теж значна робота по ліквідації та доцільнішому розташуванню й концентрації їх (шкільних, дошкіль-

КОНТИГЕНТ

СОЦІАЛЬНИЙ СКЛАД СТУДЕНТІВ УНІВЕРСИТЕТІВ УСРР

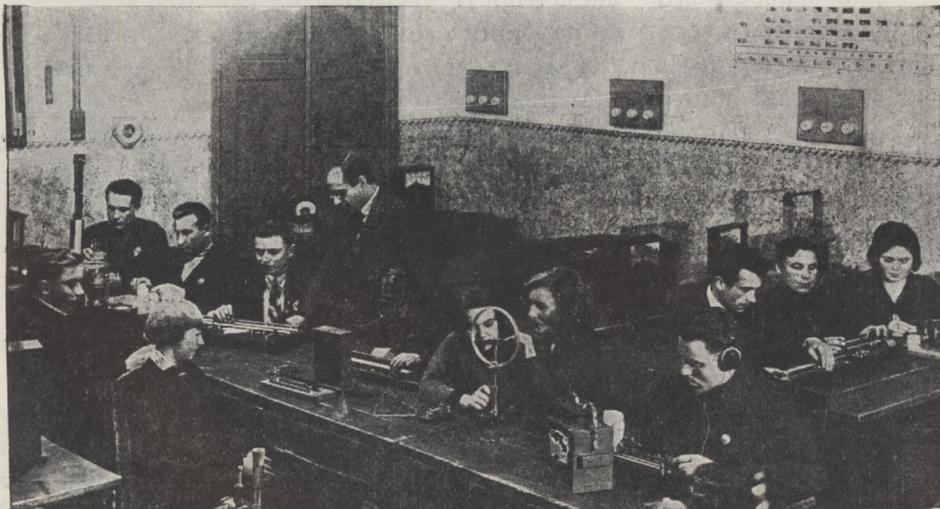
Faint, illegible text or markings at the bottom of the page, possibly a footer or bleed-through.

них, позашкільних, інструкторів по труду, лінгвістичних). Удосконалення структури педтехнікумів йшло переважно лінією об'єднання споріднених відділів, приміром, КДР і позашкільного, та концентрації інших відділів (дошкільного, по труду й лінгвістичних) у тих педтехнікумах, де є краща навчально-матеріальна база та можливості виробничої педагогічної практики тощо.

ПРОФЕСОРСЬКО-ВИКЛАДОВСЬКІ КАДРИ ПЕДАГОГІЧНИХ ЗАКЛАДІВ ТА БОРОТЬБА ЗА ПОЛІПШЕННЯ ЇХНЬОЇ ЯКОСТІ. Робота НКО щодо зміцнення професорсько-викладовського персоналу педагогічних закладів за останні 1½—2 роки характеризується, насамперед, боротьбою за очищення педагогічних кадрів інститутів і технікумів від контрреволюційних націоналістичних та троцькістських елементів і за зміцнення педагогічних закладів ідеологічно-витриманими кваліфікованими кадрами.

Перед НКО в новому складі керівництва, особливо в період після історичної постанови ЦК ВКП(б) з 24 січня 1933 року та листопадового пленуму ЦК і ЦКК КП(б)У, стало в першу чергу завдання розчистити від контрреволюційних і класово-ворожих елементів фронт педагогічної освіти.

Буржуазно-націоналістична контрреволюційна зграя, що засіла в Наркомосі, роками уперто проводила свою лінію, розставляючи «своїх» людей по педагогічних закладах. В наслідок цього до педагогічних закладів, особливо до педінститутів, пролізли націоналісти, троцькісти та інші контрреволюційні і класово-ворожі елементи. Ці елементи, блокуючись, провадили приховано й наполегливо свою

Київ, Польський педагогічний інститут

Лекція з фізики

шкідницьку роботу, спрямовану на розвал справи підготовки вчительських кадрів, на виховання кадрів для своєї контрреволюційної справи.

Особливо засмічені цими елементами були такі навчальні заклади: К.-Подільський, Київський (польський), Луганський, Ніженський, Глухівський, Ново-Московський, Бердичівський, Артемівський, Київський (український) та ін. В решті інститутів, правда в меншій мірі, також виявлена засміченість.

В результаті роботи НКО по очищенні керівних професорсько-викладовських кадрів та студентського складу виявлено й усунуто протягом 1933 року і по цей час:

1. Директорів педінститутів—18. В числі усунутих чимале місце посідають націоналісти, колишні петлюрівці, білі офіцери з антирадянським минулим, дворушники і, навіть, шпигуни та агенти закордонних контрреволюційних організацій (Сіянк—колишній директор лінгвістичного інституту, Сохацький—колишній директор Київського польського педінституту).

Частина директорів усунуті через їх нездатність політично керувати справою підготовки вчителів у педінститутах, за розвал роботи тощо (Бердичівський, Артемівський, Кременчуцький педінститути й інші).

2. Звільнено викладачів понад 210 чол. Усунутих викладачів за мотивами можна класифікувати в основному так: а) контрреволюційний націоналістичний елемент, учасники антирадянських виступів, банд тощо; б) учасники контрреволюційних організацій (СВУ тощо), шпигуни, агенти закордонних фашистських націоналістичних організацій і навіть контррозвідок, штабів (УВО) тощо; в) троцькістські елементи; класово-чужий елемент—це переважно куркулі, попи, білі офіцери тощо.

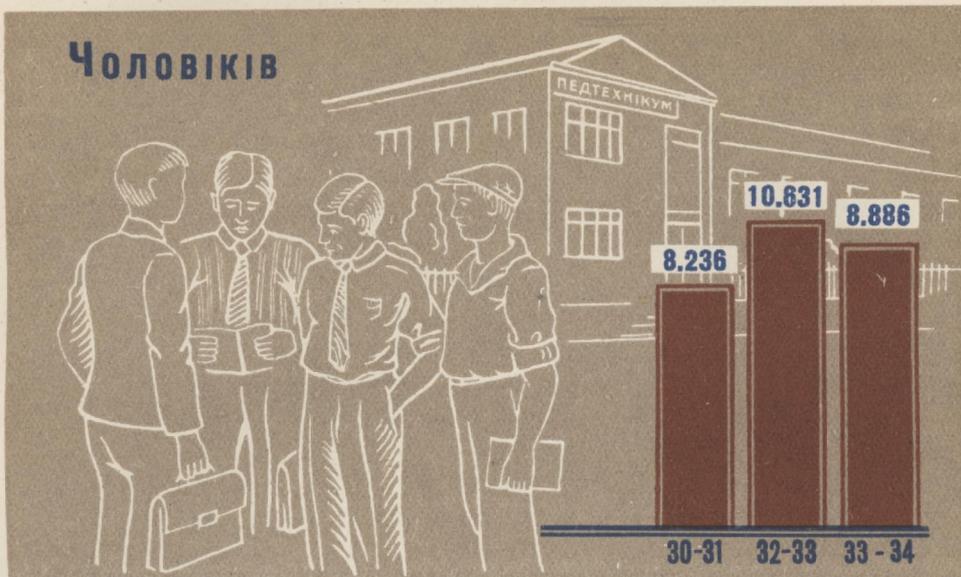
Для ілюстрації засміченості керівного та професорсько-викладовського персоналу ворожим елементом, виявленим в 1933-34 році, можна подати такі окремі характерні дані:

1. Луганський педінститут—Цикін К. П. (кол. директор), виключений з партії за троцькістську контрабанду—з курсу лєнінізму умисно викинув теми: «Класова боротьба і соцбудівництво»; «Вчення Леніна про війну».

Погодін І. М.—професор історії України і народів СРСР, виключений з партії і усунутий з роботи за протягування троцькістської контрабанди.

Сапожніков І. С.—виключений з лав партії і знятий з роботи за троцькізм.

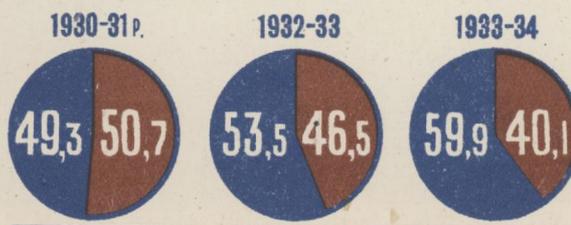
2. Ніженський педінститут. Директором до лютого 1934 року був Порада С. Г.—націоналіст. При його потуранні й допомозі було згруповане націоналістичне кубло, а саме: Галета—викладач економполітики, петлюровець; Тихий—викладач математики і завуч, націоналіст; Рябко—керівник кафедри і викладач педоло-

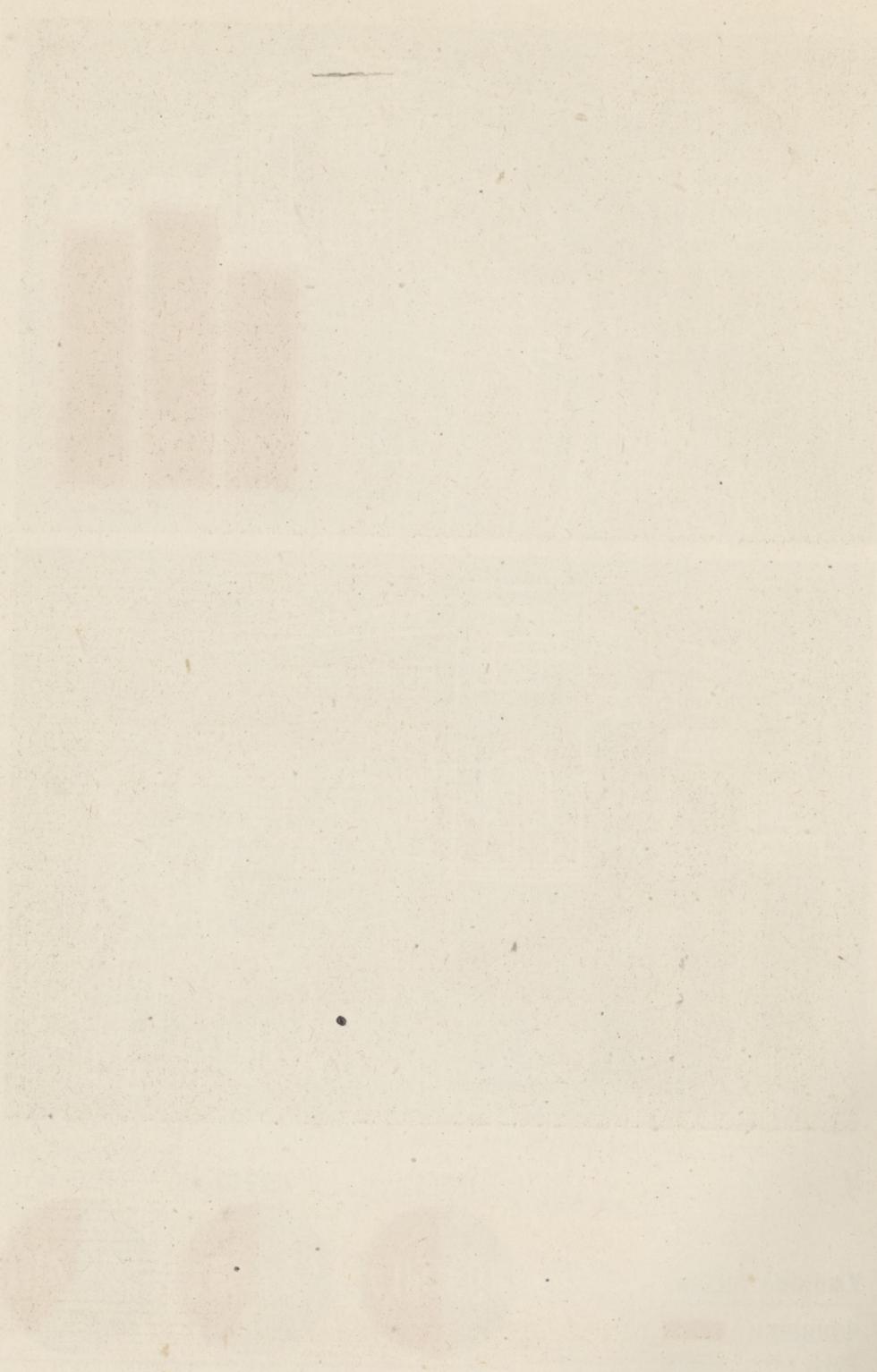
У % %

Умовні знаки:

Чоловіки ■
Жінки ■

СКЛАД СТУДЕНТІВ ПЕДАГОГІЧНИХ ТЕХНІКУМІВ УСРР ЗА СТАТТЮ

гії — особа, що стояла на явно фашистських позиціях в педології, Резанов — професор, керівник кафедри літератури, з явно монархічними поглядами і т. д. Загалом в Ніженському педінституті порядком очищення виявлено й усунуто влітку 1934 р. 22 чол. (крім усунутих в 1933 році).

3. Глухівський педінститут. Бувший директор ін-ту Рожков — дворушник, стягував до інституту на роботу класово-ворожий елемент, а саме: Гвоздецького Н. Д., що брав участь в контрреволюційних загонах, Сукневича, що мав зв'язок з закордоном, брав участь в контрреволюційних арміях, спритно приховував свої націоналістичні погляди; Кулака І. А., який провадив антирадянську пропаганду серед студентів.

З 1. VII 1934 р. усунуто з Глухівського інституту 8 чол.

Як виявилось у практичній роботі інститутів, групи контрреволюціонерів, націоналістів та троцькістів діяли часто-густо спільно. В Київському польському педінституті шпигуни змикалися з націо-

Дніпропетровськ

Гуртожиток Державного університету

налістами петлюрівцями, в Луганському педінституті націоналісти щільно змикалися з троцькістами.

Серед звільнених націоналістів — викладачів мови й літератури, були й такі, які після викриття шкідництва на мовному фронті, починали демонстративно розмовляти російською мовою і намагалися дискредитувати й зірвати розгортання більшовицької українізації в навчальних педзакладах (Кіровський педінститут).

Треба відзначити, що класовий ворог, який проліз на освітню ділянку, діє особливо прихованими формами. Під машкарою радянського педагога він провадить свою роботу обережно, іноді в формі натяків, зауважень, прикладів, але по суті це є контрреволюційна пропаганда (Київський польський, Бердянський педінститути та ін.).

В більшій частині інститутів проведена непосредня робота по перевірці професорсько-викладовського персоналу, зокрема була приділена велика увага Київському польському педінституту, де вже у вересні 1934 року був знятий новий директор Б о д н я к. В цьому інституті було виявлено і усунуто за останній час 8 чол. класово-ворожого елементу.

В справі зміцнення педкадрів інститутів і технікумів Наркомос провів велику роботу.

Поруч з очищенням від націоналістичних контрреволюційних і інших класово-ворожих елементів, НКО одночасно вжив заходів, щоб зміцнити підготовку радянських українських та нацменівських педагогічних кадрів.

Замість усунутих з роботи викладачів педінститути зміцнені новими педкадрами, головнo, з кращих випускників-аспірантів науково-дослідчих установ і держуніверситетів (з останніх для педтехнікумів) та частково за рахунок запрошених НКО й окремими інститутами з братніх республік:

асистентів . . .	92	з них 23 чл.	КП(б)У,	34 чл.	ЛКСМУ.
в. о. доцентів . . .	31	„ 9 „	„ „	2 „	„
доцентів . . .	52	„ 3 „	„ „	— „	„
професорів . . .	10	„ — „	„ „	— „	„
Разом . . .	185	„ 35 „	„ „	36 „	„

Але треба відзначити, що професорсько-викладовський склад педінститутів потребує дальшого зміцнення, особливо висококваліфікованими кадрами, недохват яких гостро відчувається.

НКО провів також кваліфікаційну роботу майже по всіх педінститутах. Наслідки роботи кваліфкому стверджують наявність значної частини викладачів інститутів з недостатньою кваліфікацією. Чимало т. зв. професорів довелось або усунути, або знизити у званні (з професора на доцента, а то і на асистента, з доцента — на

асистента), напр., за даними по 4 областях на 15.IX 1934 р. (Харківська, Одеська, Київська, Дніпропетровська):

Подано на професорів	107	Подано на доцентів	261
Квал. професорами	6	Квал. доцентами	20
Квал. в. с. професорів	9	„ в. с. доцентами	53
Кваліф. доцентами	27	Відхилено	75
Відхилено	23	На рецензію	15
Передано на рецензію	17		

В педтехнікумах аналогічну роботу провели обласні відділи народної освіти. Зокрема, НКО за участю ОблВНО переглянув і затвердив склад директорів педтехнікумів.

Окремі педінститути (Луганський, Запорізький, Нікопольський та ін.) власними заходами і за допомогою НКО залучили чимало кваліфікованих викладачів з братніх республік.

КОНТИНГЕНТИ СТУДЕНТІВ ПЕДАГОГІЧНИХ ЗАКЛАДІВ. Одночасно із значними досягненнями в поширенні і зміцненні мережі навчальних педзакладів та удосконаленні їх структури, НКО домогся чималих позитивних наслідків і в справі збільшення та якісного поліпшення складу студентів.

Ніжен

Педагогічний інститут

Дніпропетровськ

Гуртожиток Державного університету

Академічний рівень та соціальний стан вступників до 1-х курсів дедалі кращає, особливо доводять це дані набору останнього року.

Партійно-комсомольський прошарок студентства педзакладів порівняльно з 1930-31 р. за останні 1933-34 і 1934-35 роки кількісно зріс майже вдвоє.

Але слід відзначити, що через діяння націоналістичних та троцькістських елементів наші педзаклади ще й на 1933-34 рік мали в складі студентства подекуди нестійкий, класово-ворожий елемент. Очистка від такого елемента провадиться по всіх педзакладах. Особлива засміченість студентського складу виявлена в таких інститутах — Київському (польському), Кам'янець-Подільському, Луганському, Артемівському, Бердичівському, Ніженському, Глухівському та інших. Велика засміченість студентського складу в окремих педінститутах часто збігалась із засміченістю професорсько-викладовського персоналу. Класові вороги до своєї шкідницької роботи часто-густо залучали і студентів (Київський польський, Київський український, Луганський, Кам'янець-Подільський, Ніженський, Ново-Московський та інші педінститути).

Через незадовільну роботу інститутських організацій, шкідницька робота в таких інститутах вносила розклад і в студентську масу, погіршувала настрої, знижувала дисципліну і якість навчання.

В інститутах, де були викриті такі гнізда, були, як правило, глибокі прориви і в господарсько-матеріальній, і в організаційній, і в навчальній галузях роботи. Наприклад, у Київському польському педінституті матеріальна база, гуртожитки були в жахливому стані, успішність студентів неприпустимо низька.

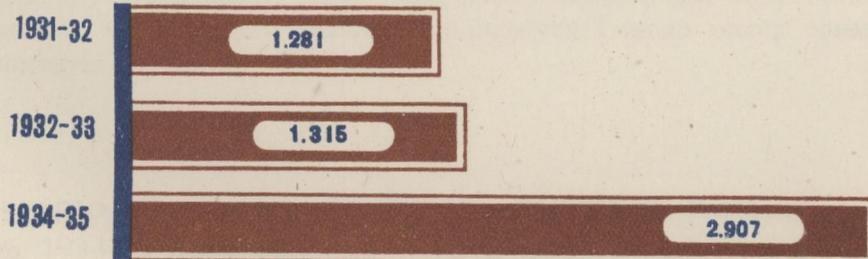
Класово-ворожі впливи націоналістичних елементів та лінія на свідомий зрив підготовки кадрів часто в окремих інститутах призводили до того, що починалось нічим не виправдане дезертирство студентів. Наприклад, Преславський болгарський, Маріупольський греко-єліно-татарський педтехнікуми «загубили» в 1932-33 навчальному році близько 30% своїх контингентів, решта педтехнікумів — від 10 до 20%; Вінницький, Кам'янець-Подільський, Ново-Московський, Луганський, Київський (польський), Зінов'євський, Херсонський, Глухівський, Ніженський та інші педінститути ще і в I половині 1933-34 р. також в наслідок розкладницької роботи класово-ворожих націоналістичних елементів у минулому «губили» через дезертирство значне число своїх контингентів.

За допомогою ЦК КП(б)У, запровадивши ряд рішучих заходів, НКО на кінець I семестру 1933-34 навчального року вдалось певною мірою припинити антидержавне розбазарювання кадрів студентства (в січні — лютому 1934 року дібрано й повернуто було лише до педінститутів понад 800 студентів).

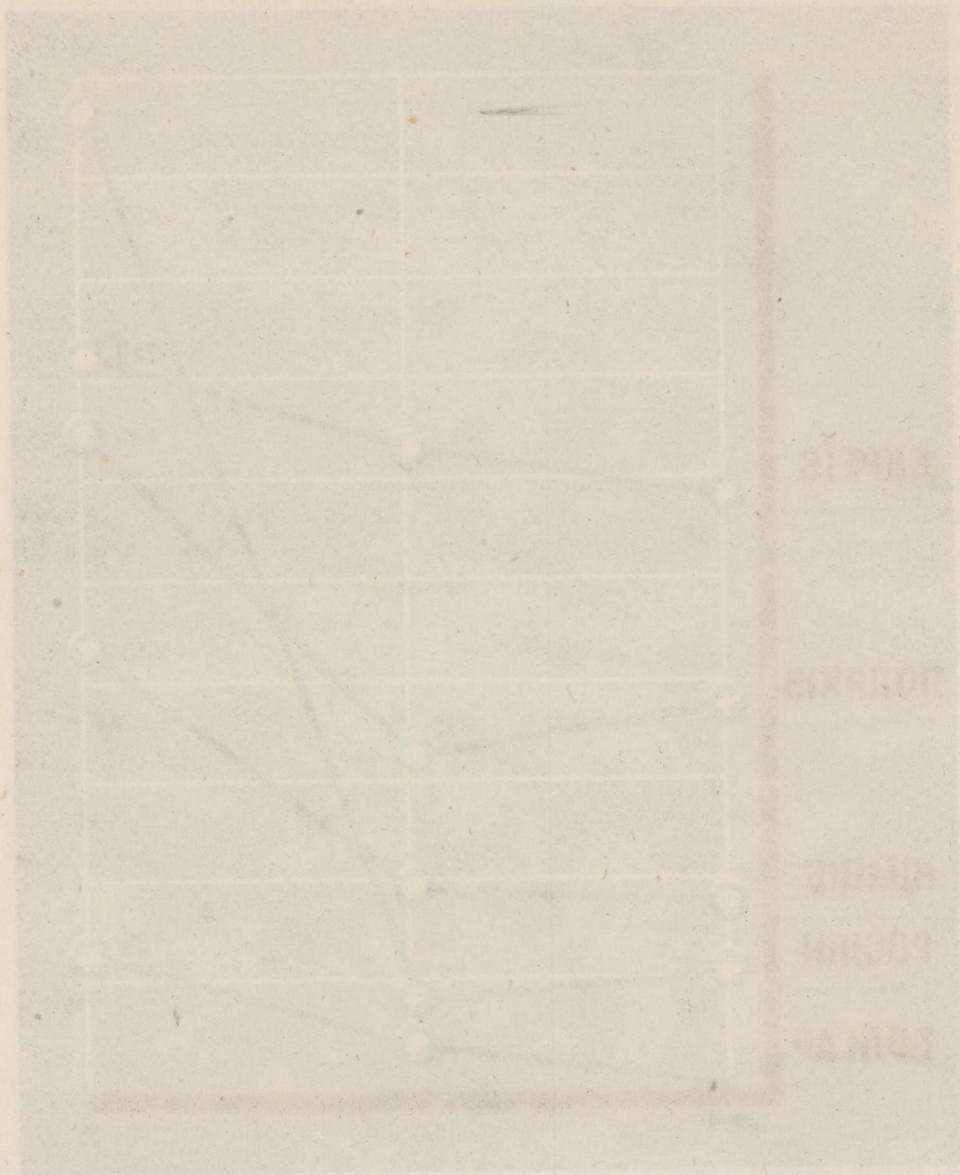
Перевіркою в час спеціальних і звичайних обслідувань, особливо в 1933-34 р., встановлено, що якість студентського складу була не завжди висока і щодо академічної успішності.

РАЗОМ

КІЛЬКІСТЬ СТУДЕНТІВ ПЕДАГОГІЧНИХ ІНСТИТУТІВ УСРР, ЩО ВЧАТЬСЯ РІДНОЮ МОВОЮ

The following table shows the results of the study. The data is presented in a table format with columns for 'Year' and 'Value'. The values are as follows:

Year	Value
1980	9.5
1981	9.0
1982	8.5
1983	8.0
1984	7.5
1985	7.5
1986	7.5
1987	7.5
1988	7.5
1989	7.5
1990	7.5

The data shows a general downward trend in the values over the period from 1980 to 1990. The values for 'LAKES' and 'RIVERS' decrease significantly, while the values for 'WATER' and 'LAND' remain relatively stable.

Криворіжжя

Новий Педагогічний інститут

У керівників педзакладів попередніх років була яскраво виражена тенденція гонитись за кількістю студентства на шкоду якості. Цим часто вони компенсували бездіяльність, що їм вони припускались під час підготовки до кожного нового навчального року. В результаті цього до педінститутів потрапляли особи з неприпустимо низьким рівнем загальноосвітніх знань і розвитком, з освітою за неповну середню школу й навіть нижче (Київський польський, Черкаський, Мелітопольський та інші педінститути), а до педтехнікумів навіть з освітою за 3—4 класи (Старобільський, Проскурівський польський та ін.).

В процесі організації і самого навчання такі педзаклади поглиблювали і далі свої огріхи. Йшли лінією найменшого опору: знижували вимоги при іспитах, механічно скорочували чи змінювали програми навчання з окремих, навіть важливіших фахових предметів. Це погіршувало якість контингентів.

З усіма цими істотними, по суті антидержавними, хибами в організації доброякісного набору студентства до педзакладів НКО провадить жорстоку боротьбу. Позитивні наслідки всіх вжитих НКО заходів у цьому напрямку особливо виразно виявились в цьому навчальному році, коли, крім поліпшення академічної підготовки вступників, ми добились значного поліпшення і щодо інших ознак контингентів студентів.

НАБІР 1934 РОКУ ДО ПЕДІНСТИТУТІВ. Готуючись до нового 1934-35 навчального року, НКО подав педінститутам, педтехнікумам і ОблВНО конкретні вимоги щодо прийому нових

кадрів вступників до 1-х курсів і щодо добору на старші курси (зокрема з вчителів).

З цією метою були організовані підготовчі курси до вступу в педінститути, ухвалено відібрати частину з учнів 9-х класів, мобілізувати учителів. Зокрема, ЦК ЛКСМУ прийняв спеціальну постанову про мобілізацію 2.000 комсомольців на навчання в педінститутах.

Педінститути та педтехнікуми з більшістю завдань щодо нового набору впорались і виконали набір до 1-х курсів цього року за різними ознаками значно краще.

На число місць за нормою прийому в 6.850 до 4- і 2-річних педінститутів було подано заяв 14.482, склало іспити 7.335, зараховано до груп основного складу 1-х курсів при нормі на групу в 30 чол. — 6.760 (повинні набрати за планом на 1.1-35 р. — Київ, український — 60 чол. і Київ, польський — 30 чол., разом 90 чол.).

Крім цього, переважна більшість інститутів між 1 і 15 вересня приступили до фактичного навчання з числом так званих вступників-кандидатів понад 400 чол. (зверх групової норми).

Новий прийом порівняльно з прийомами за минулі роки за певними ознаками характеризується так:

Серед прийнятих цього року є: українців 74,3%, інших національностей 25,7%, партійно-комсомольського прошарку — 45,4% (торік було — 42,43%).

Роки	За соцстаном (у %)							За освітою (у %)					
	Робіт. та їх діти	Селяни-когосп.	Селяни-одноосібн.	Службовці	Спец. та їх діти	Інші трудящі	Робітфак	Підготовчі курси	Неповна середня школа.	8-9 кл. серед.	Технікум профшк.	ФЗУ	Інша освіта та само-освіта
1933-34	23,21	42,99	5,24	15,17	3,40	9,99	39,11	20,15	20,57	1,55	15,02	3,59	—
1934-35	24,61	42,33	2,96	11,52	15,43	3,15	39,72	26,77	8,88	7,76	12,85	3,36	0,66

Збільшення партійно-комсомольського прошарку йде переважно за рахунок комсомольців. В цьому напрямку відіграли не малу роль комсомольські організації, що за проводом ЦК ЛКСМУ активно включились цього року в боротьбу за сталінський набір до педвишів.

Щодо соцстану студентів прийому 1934 р.: а) збільшився порівняно з 1933 роком прошарок робітників та їхніх дітей (на 1,4%), б) помітно зросла категорія вступників «спеціалісти (переважно вчителі) та їхні діти» і в) значно зменшилась питома вага категорії «селяни-одноосібники» та «інші трудящі».

Щодо освітньої підготовки новоприйнятих 1934 року в педінститути, то, як позитивне, треба відзначити: а) приріст вступників, охоплених ще до вступу в інститути підготовчими курсами, збільшення питомої ваги вступників з числа тих, що закінчили

Дніпропетровськ

Гуртожиток Державного університету

9 класи середньої школи і б) значне зменшення числа вступників з освітою за неповну середню школу (з 20,57% 1933 р. до 8,88% цього року). Добра підготовка окремих педінститутів до нового навчального року була відзначена Всесоюзним та Всеукраїнським комітетом по змаганням вишів і технікумів на кращу підготовку до навчального року (Запорізький, Житомирський, Полтавський, Херсонський).

НАБІР 1934 РОКУ ДО ПЕДАГОГІЧНИХ ТЕХНІКУМІВ.
ОблВНО в справі набору до педтехнікумів 1934-35 року, порівняно з минулими роками, провів велику роботу. Це яскраво доводять наслідки нового набору.

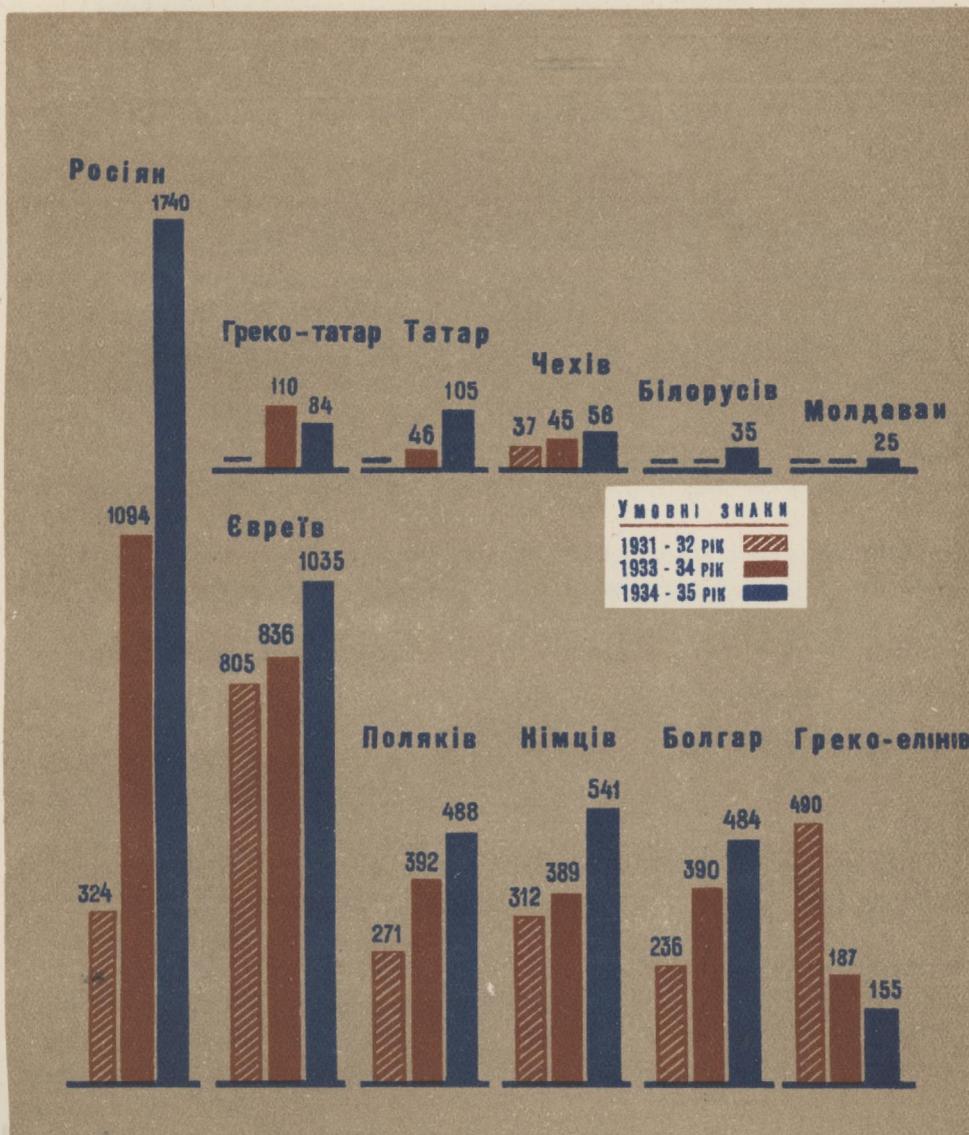
Серед прийнятих до педтехнікумів цього року (з 9.772 чол.): українців — 77,39%; інших національностей разом 22,61%. За соціалом і за освітою 1934 року склад прийнятих студентів помітно покращав, наприклад: робітників (по 4-х областях) 22% (було 1933 р. — 13,4%), одноосібників 6,55% (було 1933 р. — 10,1%), службовців та інших трудящих — 8,68% (було 1933 р. — 13,3%); з освітою (по 4-х областях): за неповну середню школу прийнято 93,09% (торік — 81,7%). Прошарок комсомольців зріс 1934 року не набагато (28,95% по 4-х областях, було торік 28,6%).

Чимало технікумів, готуючись до 1934-35 навчального року, відзначились справжньою більшовицькою наполегливістю в організації не лише доброякісного набору контингентів студентів, а і в створенні матеріально-побутової бази, щоб гарантувати нормальну роботу протягом всього навчального року (Чубарівський, Червоноградський, В.-Сорочинський — українські, Житомирський єврейський та інші педтехнікуми; вони ж і премійовані).

Досить цікаву картину виконання плану прийому цього року дають наші подробітки, а саме: а) як правило, всі інститути обміняли прийом на перші курси денних та вечірніх груп робітфаків; б) намагались перебільшити прийом до старших курсів денних робітфаків; в) майже всі робітфаки спромоглись поповнити наявні у них неповнокомплектні групи денних і вечірніх робітфаків.

Це, як видно зі звітних матеріалів педінститутів, було (навіть несподівано для деяких з них) продиктовано фактом великого напливу достатньо підготовлених охочих учитись (майже скрізь модус був більший за 2:1).

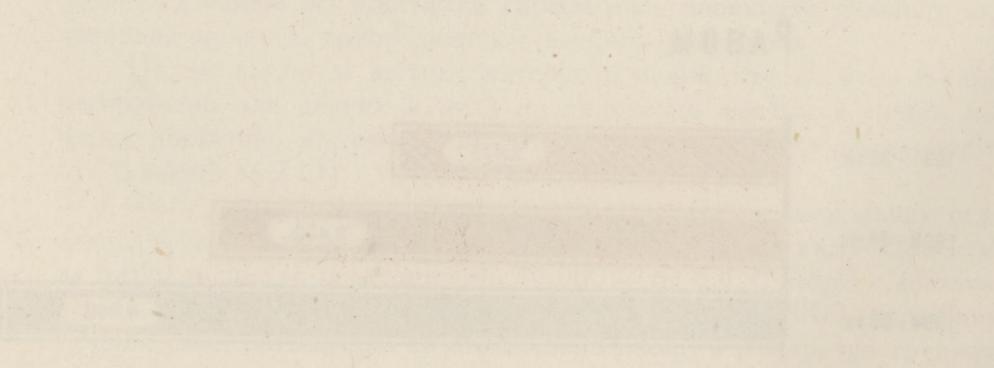
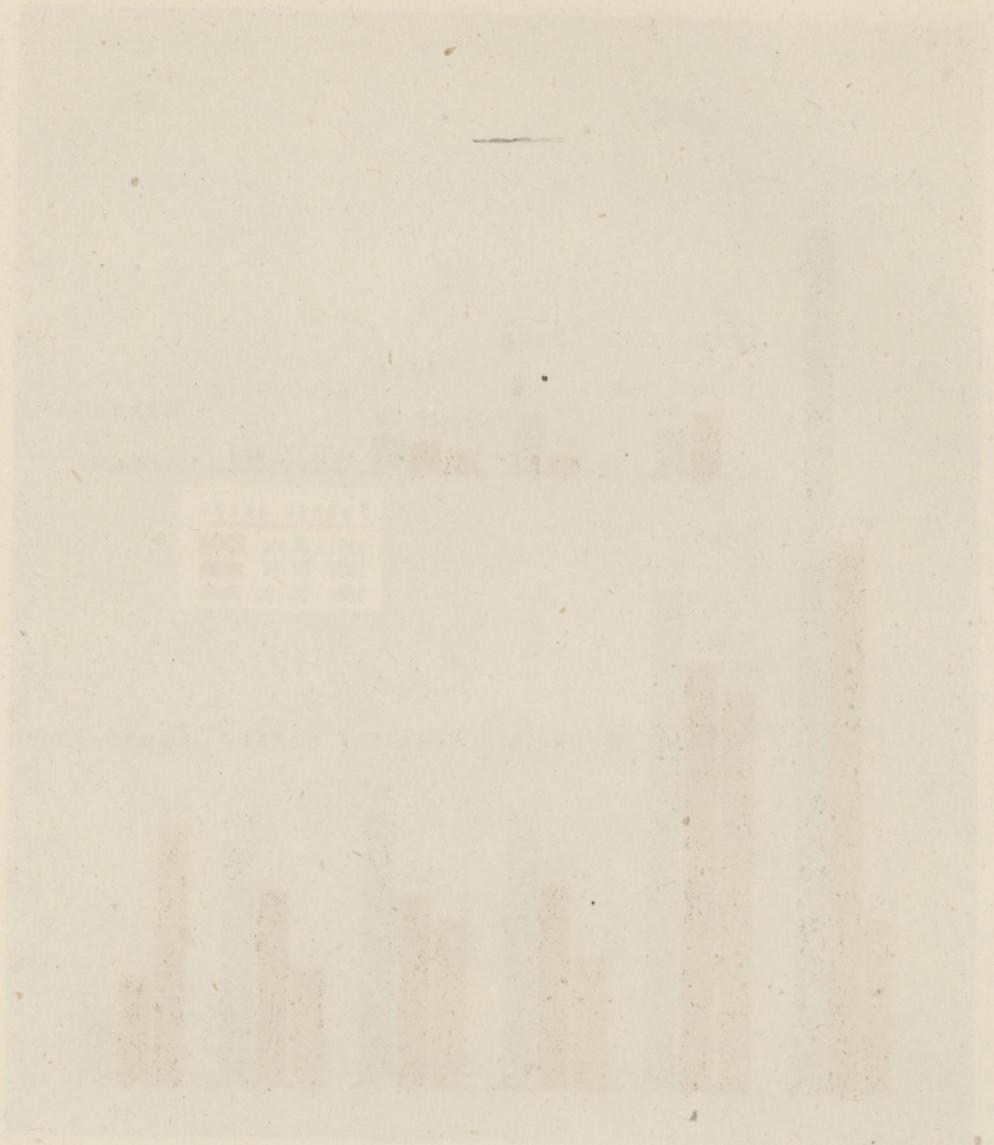
Факт величезного напливу охочих вступити до навчальних педзакладів та робітфаків у 1934 р. (до педінститутів подано 14.500 заяв на 6.850 місць; до педтехнікумів 30.000 — на 8.450 місць) є доказом не лише відповідної позитивної боротьби органів НКО, партійних і радянських організацій за сталінський набір, а й того, що трудяща молодь виявляє природний потяг до освіти.

РАЗОМ

КІЛЬКІСТЬ СТУДЕНТІВ ПЕДАГОГІЧНИХ ТЕХНІКУМІВ УСРР, ЩО ВЧАТЬСЯ РІДНОЮ МОВОЮ

UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

Прийом цього року до педзакладів показав, що в нас уже тепер, а наступного року тим більше, є і будуть всі передумови і дані до комплектування педзакладів ще кращою частиною робочо-колгоспної молоді, що свідомо виявляє охоту здобути педагогічну освіту.

НАВЧАЛЬНІ ПЛАНИ, ПРОГРАМИ Й ПІДРУЧНИКИ.

Націоналістична лінія старого керівництва НКО була глибоко втілена в систему навчально-виховної роботи вишів і технікумів.

Навчальні плани, приміром, інститутів соціального виховання, відображаючи в собі колишню комплексну систему, насичувались багатьма предметами, що нічого спільного не мали з навчальним планом неповної середньої школи, або й зовсім не мали тих дисциплін, що викладались або мусили викладатись у цих школах (географія, історія і т. д.).

Крім цього, в номенклатурі дисциплін соціально-економічного циклу вишів навмисно виділялась дисципліна «національне питання» і викладалась вона відірвано від ленінізму, як самодостатня дисципліна.

Навчальні плани для педінститутів на 1933-34 р. довелося будувати так, щоб за всіх обставин (випускається чи не випускається 3-ій курс тощо) дати студентам-випускникам 1934 і 1935 року, до певної міри, зв'язну й закінчену фахову підготовку.

На 1934-35 навчальний рік, порівняно з станом у 1933-34 році, зроблені великі зміни, які ще більшою мірою спрямовані за піднесення якості навчання, за умов застосування факультетської системи й раціоналізації розташування їх по навчальних одиницях.

Так, 1933-34 р. загальна кількість годин для 4-х років навчання дорівнювала 5.145 годин, тепер вона доведена до 4.900 годин, себто зменшення на 4%. Кількість часу на самостійну роботу студентів, особливо на старших курсах, збільшується на 3-х курсах до 25%, на 4-х — до 21%.

Ліквідована багатопредметність через цілковите усунення та злиття дисциплін, що були за номенклатурою торішніх навчальних планів. Заощаджені таким чином години використовуються переважно на найважливіші фахові дисципліни.

Виходячи з досвіду, що викладачі окремих предметів, особливо в середній школі на селі, не мають достатнього навантаження (менші ставки), в навчальних планах для факультетів на 1934-35 рік об'єднано також споріднені дисципліни.

Взагалі, удосконалені навчальні факультетські плани перед попередніми мають ту перевагу, що вони даватимуть змогу готувати кваліфіковані педкадри для середньої школи не лише з певної спеціальності, а в достатній мірі і з споріднених спеціальностей, себто, що

спеціалізація майбутніх педкадрів на тому чи тому факультеті спиратиметься на широку теоретичну базу.

В структурі навчальних планів та в поясненнях до них заго-стрена увага на формах роботи — піднесена питома вага лекції та просемінарських і семінарських занять.

Програми для педзакладів, особливо для інститутів, що їх складалось в минулому (до 1933—34 років), ще більшою мірою, ніж це було в навчальних планах, заглиблювали націоналістичну суть поглядів Скрипника. В них можна було знайти явно фашистські ідеї взагалі і контрреволюційні настанови фашистської «Харківської педагогічної школи».

В програмах з української мови для педвишів, що видані до 1933 р., зовсім не відбито класової боротьби на мовному фронті. Ці програми скеровували студентів — майбутніх педагогів, на відрив української мови від спільних процесів розвитку мов братніх народів СРСР, особливо російської мови.

Складаючи програми, націоналісти всіляко намагались показати якусь законсервованість розвитку української мови, вводили до літератури слова старих часів, які втратили свою життєвість, або нові надумані, незрозумілі слова масам і тим самим відривали українську мову від сучасної мови трудящих та мови братньої РСФРР.

В програмах з політекономії, що видавались колишнім методом НКО, є випадки цілковитого відходу від директив партії і вказівок тов. Сталіна. Політекономія подавалась в обмеженому вигляді (визначення лише предмету політекономії і т. ін.) без аналізу докапіталістичних соціально-економічних формацій тощо.

В програмах 1931-32 р. зовсім не була відображена боротьба з соціал-фашистськими і націоналістичними теоріями українських націоналістів та троцькістів в економічних питаннях.

Тематика курсу політекономії являла собою здебільшого схоластичне розташування фактичного матеріалу, питання історії, політекономії були без зв'язку розкидані по всьому курсу.

Характерно, що програми з політекономії для педтехнікумів майже нічим не відрізнялись від програм для педвишів.

Те саме можна сказати і про інші програми минулих років. Особливо шкідливі моменти, явно націоналістичного характеру, ми мали в програмах з історії України, національного питання і літератури.

НКО з початку 1933 року довелось провести велику й ґрунтовну роботу по виданню нових програм.

На 1934-35 навчальний рік, відповідно до засад, застосованих в нових навчальних планах, розроблено й удосконалено майже всі основні важливіші програми педінститутів і технікумів: для педінститутів 97 програм, для педтехнікумів — 61.

На 1934-35 навчальний рік видається підручників: для педінститутів — 29 назв, для педтехнікумів — 31 назва.

Полтава, Педагогічний інститут

У ботанічному кабінеті

Підготував: А. С. Соловйов-Скопницький. Друкує: Друківня при Київському університеті. Київ, 1925.

Крім того, чимало підручників, особливо для загальнофахового педагогічного та соціально-економічного циклів, будуть видані непересередньо з матриць чи перекладом з російської мови на українську.

Але хоч стан із забезпеченням педзакладів підручниками в 1934-35 році кращий, ніж це було минулих років, навіть 1933-34 року, в цій справі зроблено ще дуже мало.

Ще є чимало хиб і недоробок і в навчальних планах, і в програмах. Навчальні плани треба зробити чіткими й сталими з чітко визначеною періодизацією щодо навчальної теоретичної і практичної роботи. Треба видати програми, яких досі немає, удосконалити ті, що їх видано як тимчасові.

БОРОТЬБА ЗА КРАЩУ ОРГАНІЗАЦІЮ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ В ПЕДЗАКЛАДАХ. Найважливішим чинником і стимулом піднесення якості навчальної роботи у вишах і технікумах були за звітний період постанови партії й уряду, зокрема — постанови ЦВК СРСР про вищу школу і технікуми (з 19.IX 1932 року) та ряд інших наступних постанов про директорів інститутів, про унормування навантажень студентства тощо.

Виконуючи ці постанови, ми досягли значного поліпшення в справі організації методів і форм навчально-виховної роботи.

Приміром, якщо 1932-33 року в педзакладах ще тяжив лівацько-закрутицький бригадно-лабораторний план роботи, з впливаючими з нього педагогічними помилками та недооцінкою ролі викладача й індивідуальної самостійної роботи студента, то в 1933-34 році ці хиби здебільшого усунуті. Педзаклади зайнялись систематичним вивченням і застосуванням непересередньо на практиці таких методів і форм роботи, як лекція, семінари з широким застосуванням різноманітних видів лабораторно-практичних робіт і вправ, та значно впорядкували самостійну роботу студентів.

Педзаклади чимало працювали, особливо останнього року, над удосконаленням організації і методів роботи.

Непогано працювали окремі кафедри педінститутів лінією налагодження навчальної, методичної та науково-дослідчої роботи (Полтавський, Херсонський, Житомирський, Кременчуцький, Миколаївський, Сумський та інші).

Наслідки застосованих протягом останніх двох років, поруч з поточним обліком, облікових сесій та обслідувань роботи педзакладів доводять, що успішність студентів у навчанні помітно підноситься.

Проте, вибіркова перевірка навчальної роботи в педінститутах і педтехнікумах показує, що студенти ще мають низьку мовну і математичну грамотність. Причинами цього здебільшого є: неприпустимо знижені вимоги при прийомах до 1-х курсів; незадовільна робота

педінститутів і технікумів коло піднесення культурного розвитку студентства; незадовільне викладання мови, зокрема, неуважна перевірка викладачами письмових робіт та різних записів студентів.

Можна було б навести чимало прикладів низької грамотності й успішності студентів і з інших галузей теоретичного й практичного навчання у педзакладах.

Ось чому боротьба за якість навчання, за успішність кожного студента є для НКО, для ОбВНО і для самих педзакладів важливіше завдання.

Для педінститутів, педтехнікумів і робітфаків треба (за участю їхніх же кращих працівників) розробити й видати ряд інструктивно-методичних матеріалів, що допомагали б їм регламентувати й удосконалювати різні форми теоретичного й практичного навчання, що скеровували б організаційно-навчальну систему, деканат, кафедри та інші навчально-допоміжні заклади на глибоку навчальну і почасти науково-дослідчу роботу в галузі підготовки педагогічних кадрів.

Треба ще також чимало подбати про задовільне насичення навчальної роботи педзакладів відповідним високодосконалим приладдям, науковою й класичною літературою.

Здійснюючи вказівки вождя партії тов. Сталіна про негайну потребу вивести педагогічні факультети з того неприпустимо занедбаного стану, в якому вони перебували досі, НКО намічає провести найближчим часом ряд таких заходів:

1. Збільшити озброєність інститутів навчально-виховними засобами з одночасним створенням для них умов науково-дослідчої роботи.

2. Розвинути, а де немає, то широко організувати заклади по художньому вихованню студентства (запровадження вокальної, музичної й образотворчої студійної та інших форм роботи).

3. Максимально поліпшити матеріально-побутові умови студентства, довівши норми забезпечення житловою площею на 1 студ. до 4,5 кв. метрів, забезпечити постільним приладдям та меблями до норм, встановлених урядом, і організувати культурно-виховні заклади в розмірах і кількості, потрібних для повного охоплення студентства педзакладів (читальні, кіно-радіофікація тощо), а також в міру потреби організувати і санітарно-гігієнічні заклади.

4. В галузі оперативного керівництва й методики роботи педзакладів провадити систематичну роботу по удосконаленню навчальних планів і програм та видати з важливіших дисциплін стабільні підручники й посібники на основі широкого залучення практичних робітників педзакладів.

5. Наступних років запланувати збільшені прийоми, особливо на гостро дефіцитні спеціальності, щоб на кінець другої п'ятирічки і початок третьої випуски з 4-х різних педінститутів посіли значно більшу питому вагу в балансі педагогічних кадрів для середньої школи на той час.

ЗМІЦНЕННЯ НАВЧАЛЬНО-МАТЕРІАЛЬНОЇ БАЗИ.

Боротьбу за якість складу студентів і роботи педзакладів НКО поставив у прямий зв'язок з боротьбою за зміцнення матеріально-навчальної і побутової бази педінститутів і педтехнікумів. Особливо ця боротьба розгорнулася з початку 1934 р.

На 1.I 1934 року педінститути мали в навчальних будинках 1.191 кімнату з загальною кубатурою 653.672 куб. метр. (при ко-рисній площі 90.806 кв. метрів). В тому числі 447 аудиторій, 473 кімнати під кабінетами і лабораторіями.

Ще з квітня 1934 року намічені, після диференційованого під-ходу до кожного педінституту, окремі заходи щодо поширення навчальної площі та підготовки наявних приміщень до нового на-вчального року.

Кожний педінститут розгорнув, за допомогою місцевих партій-них і радянських організацій, боротьбу за матеріальне зміцнення навчального закладу та за поліпшення побуту студентства в 1934-35 навчальному році.

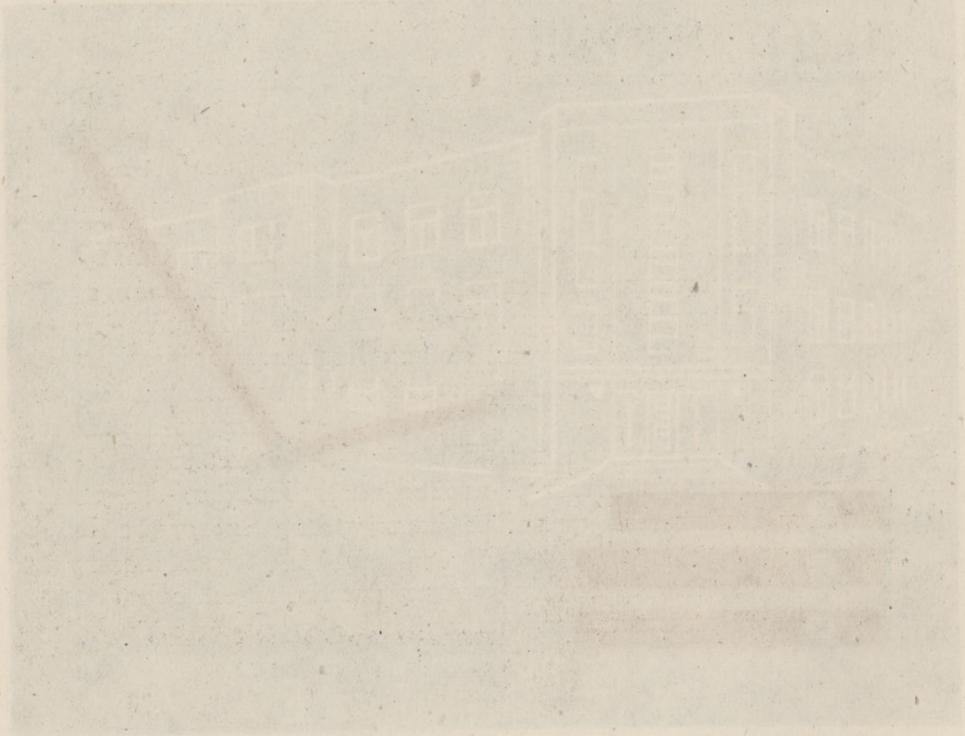
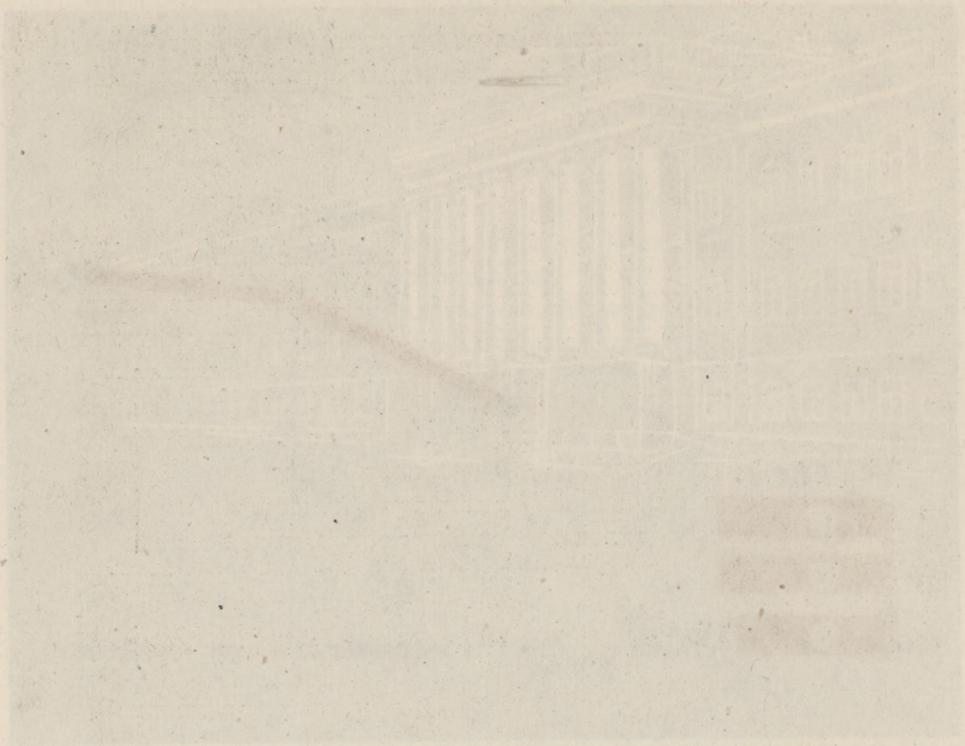
Ця робота дала в багатьох випадках позитивні наслідки. Поши-рилися площі коштом додаткових навчальних приміщень (Харків-ський, Луганський, Одеський педінститути). Крім того, порядком перепланування, частково поширена навчальна площа інститутів Миколаївського, Бердянського, Бердичівського, Кіровського та ін-ших. Проте, окремі інститути ще перебувають у незадовільному стані щодо забезпечення навчальними приміщеннями. Так, Київський пед-інститут (україн.), хоч і дістав додаткову площу, але і надалі при-мушений орендувати приміщення в держуніверситеті і провадити навчання в дві зміни. Не цілком забезпечені також навчальною площею і працюють в дві зміни такі інститути: Криворізький (орен-дує), Київський (польський), Мелітопольський, Миколаївський і Він-ницький.

Площа студентських гуртожитків педінститутів і робітфаків характеризується такими цифрами:

	Наявна кількість (в кв. метрах)		Збільшилось на
	На 1.X 1933 р.	На 1.X 1934 р.	
1. Площі в студгуртожитках пед-інститутів (кв. м)	46.947	62.811	15.864
2. Мешкало студентів	12.000	16.106	4.106
3. Пересічний ⁰ / ₁₀ забезпечення студентів гуртожитками (від загальної кількості)	70 ⁰ / ₁₀	78 ⁰ / ₁₀	8 ⁰ / ₁₀
4. Пересічна норма забезпечення на 1 студ. в кв. м	3,90 ⁰ / ₁₀	3,95 ⁰ / ₁₀	0,05 ⁰ / ₁₀

КІЛЬКІСТЬ СТУДЕНТІВ, ЩО ЗАКІНЧИЛИ ПЕДАГОГІЧНІ ІНСТИТУТИ ТА ТЕХНІКУМИ УСРР

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

Київ, Польський педагогічний інститут

Лекція з біології

Отже в 1934 році загальна додаткова площа, що її дістали всі педінститути (через реконструкцію наявних приміщень, одержання і купівлю будинків, наймання кімнат і т. ін.), дорівнює 15.864 кв. м, себто на 3.525 місць.

Харчування та допоміжні господарства

Всі педінститути і технікуми мають власні їдальні, де протягом останніх двох років організують харчування студентів, частина з них власними силами, а решта на договорних основах з системою Вукоопхарчу. Вартість певного раціону харчування (сніданок, обід і вечеря) пересічно 1 карб. 20 коп. Якість страв, за винятком окремих інститутів, що самі організують харчування, низька.

Щоб поліпшити харчову базу педінститутів, починаючи з 1932 року (в основному протягом 1933 і 1934 рр.) Наркомос створив при всіх педінститутах допоміжні господарства. Зростання цих господарств характеризується такими цифрами:

	1932 р.	1933 р.	1934 р. на 1.VII	П л а н 1935 р.
Число господарств	5	39	44	48
Вся площа землекорист. (в га)	226	2.178	4.536	6.055
В т. ч. посівплоща	200	1.866	3.187	4.827
Енергетика: а) трактори	—	4	12	26
б) автомашини	—	2	6	20
в) робочі коні	21	140	387	500
Поголів'я: велика рогата худоба	20	137	357	1.200
Свині	15	96	680	3.000
Асигнування за держбюджетом (в тис. крб.)	—	2.500	2.350	3.000

НКО вважав за доцільне розвиток більшої частини допоміжних господарств спрямувати на городньо-тваринницький тип. 1935 рік, при здійсненні наміченого плану, буде роком досить помітного зміцнення енергоозброєності цих господарств, що дасть змогу запровадити в широкому масштабі інтенсивні культури, механізувати працю, зменшити видатки на 1 га.

За останні 1—2 роки здійснено ряд заходів, щоб поліпшити культурно-побутові умови роботи та життя студентства: організовані лазні, збудовані душі, пральні, майстерні лагодження взуття і одягу, перукарні тощо.

Проте, не зважаючи на помітні досягнення в галузі матеріального, господарського та побутового забезпечення багатьох педінститутів, становище їх ще незадовільне, а окремих інститутів навіть тяжке.

Досить сказати, що київські і харківські інститути, через брак гуртожитків, змушені були розпочати пізніше і неповнотою заняття з новим набором.

Поліпшити стан цих інститутів можна лише за умов будівництва нових або відведення готових приміщень, форсованого закінчення будівництва гуртожитків і корпусів та поширення площі через раціоналізацію приміщень і краще використання їх.

НКО намічає один з найважливіших заходів до зміцнення педагогічних інститутів — радикальне озброєння їх новішим, досконалим, відповідаючим останнім досягненням науки і техніки, навчальним приладдям (для кабінетів, лабораторій) та диференційоване поповнення бібліотек фундаментальною фаховою літературою.

Стан із забезпеченням кабінетів і лабораторій устаткуванням, приладдям, посудом та хемікатами ще й досі в переважній більшості педінститутів залишається незадовільний. За весь час свого існування периферійні педінститути, що були організовані в 1930 році на базі педтехнікумів та педкурсів, потрібних коштів на організацію лабораторій, кабінетів та бібліотек не одержали. В кращому стані обладнання кабінетів і лабораторій інститутів, що створились на базі колишніх ІНО. Але й ці кабінети потребують ґрунтовного поліпшення.

СТАН ЗАОЧНОГО НАВЧАННЯ ТА ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ПЕДАГОГІВ. Щоб реалізувати завдання цілковитої ліквідації неписьменності та здійснення загального обов'язкового навчання, потрібні численні педагогічні кадри.

Нестача таких кадрів примусила використовувати на педагогічній роботі і тих осіб, які не мали спеціальної педагогічної, а часто і достатньої загальної освіти (навіть і тих, які не закінчили неповної середньої школи).

Треба було крім постійної діючої мережі стаціонарних педзакладів організувати і заклади короткотермінової підготовки вчителів, курси підвищення кваліфікації вчителів тощо.

Серед цих закладів важливе місце посіла система заочного навчання, що його прямим завданням було систематично підвищувати й удосконалювати кваліфікацію наявних малопідготовлених учителів без відриву від виробництва.

Старе керівництво НКО віддало цю важливу ділянку роботи контрреволюційним, націоналістичним елементам.

Останні, галасуючи, що Україна, мовляв, перша в Радсоюзі розпочинає цю роботу, домагались скласти завідомо нереальні плани охоплення заочників.

Кінець-кінцем вони домоглись постанови НКО (з 11.IX 1932 р.) «Про завдання та систему підвищення кваліфікації педагогічних працівників політехнічної школи», якою НКО зобов'язував усіх учителів УСРР протягом п'яти років незалежно від їхньої попередньої освіти набути знання за вищу педагогічну школу.

Дійсність довела, що план охоплення відразу 80.000 учителів був, по меншій мірі, фікцією, прожектерством, свідомим зривом досить важливої політичної справи.

Перевіркою встановлено, що:

По 21 педінституті учителів-заочників лічилось на 1.І 1933 р. 26.258 осіб, а за 1933 р. вибуло 16.652, в тому числі виключених за невідповідність до навчання в інституті 10.669 чол.; по 51 педтехнікумах теж на 1.І 1933 р. лічилось 24.554 чол. і вибуло з них протягом 1933 р. 10.252, в т. ч. виключено за невідповідність 6.751 чол.

Продуктивність надмірних розмахів прийому можна бачити хоча б з кількості випускників у 1933 р. — з інститутів випущено 534, з педтехнікумів — 349 чол.

Не краще було і з організаційно-методичним керівництвом по заочній освіті вчителів: припускалось на рік кілька прийомів до заочних секторів педінститутів і педтехнікумів, студенти поділялись не за курсами навчання, а за прийомами. Розподіл студентів за прийомами вносив хаос у систему організації заочного навчання і не давав можливості проводити облік руху їх та виконання кожним заочником навчального плану.

Організація і методика роботи учителів-студентів були побудовані так, що в центрі стояла відмежована самостійна (заочна) праця студента; ні кафедри, ні окремі викладачі вишів не могли дати їм потрібної допомоги, а сесії, що відбувались раз на рік, посідали досить незначне місце.

Формально заочна освіта була сконцентрована у ВЗІНО (Всеукраїнський заочний інститут народної освіти), а фактично керівництво навчальним процесом зосереджувалось в руках райвикладачів, які не мали належної підготовки керувати підготовкою за вищу освіту.

Навчальним матеріалом для заочників були не підручники, а писані лекції, в яких контрреволюційні елементи протягували ворожі теорії. Нерегулярне одержання розсипного матеріалу змушувало студента-заочника першого року у багатьох випадках проробляти навчальні матеріали іншого року навчання, або зовсім не проробляти їх.

НКО, викривши шкідливі дії в галузі підготовки педагогічних кадрів, перебудувало і всю систему заочної підготовки вчителів на засадах, визначених в постанові Раднаркому УСРР з 2 квітня 1934 року.

Ця постанова зобов'язує всіх учителів початкової школи, які не мають освіти в обсязі педагогічного технікуму, та учителів середньої школи, що не мають освіти в обсязі педагогічного вишу, набути відповідну вищу педагогічну освіту без відриву від виробництва.

Цією постановою стимулюється нормальне охоплення вчителів заочним навчанням; треба тільки підпорядкувати це навчання ви-

ключно педінститутам і педтехнікумам, поклавши на них цілковиту відповідальність за якісну підготовку вчителів, які вчаться без відриву від виробництва.

Заочним навчанням при 22 педінститутах охоплено (на 1.X 1934 р.) 18.500 чол., а в 55 педтехнікумах — 24.832 чол.

За національним складом студентства (крім українських) сектори заочного навчання поділяються так (за станом на 1.IX 1934 р.):

При педінститутах:		При педтехнікумах:	
Російських секторів	5	Російських секторів	8
Єврейських „	2	Єврейських „	3
Німецьких „	1	Німецьких „	2
Болгарських „	1	Болгарських „	2
Польських „	1	Польських „	2
		Чеських „	1
		Греко-єліно-татарських „	1
Разом	10	Разом	19

Навчання заочників провадиться в основному за навчальними планами стаціонарних педзакладів.

Зліквідувавши надсилку писаних розсипних лекцій, НКО зробив наголос на ролі підручника в самостійній проробці навчального матеріалу, на рецензуванні, на усній і письмовій консультації, особливо на навчальних сесіях, що цілком виправдали себе.

Проте, забезпечення студентів-заочників педінститутів підручниками (за назвами) явно недостатнє (від 15 до 35%). Це пояснюється тим, що минулих років підручники для педінститутів майже не видавались. Трохи краще було з забезпеченням підручниками студентів-заочників педтехнікумів (до 75%).

Навчальна робота заочників ще й 1933-34 навчального року проходила переважно за програмами-завданнями з різних дисциплін, з обов'язковою надсилкою заочникам контрольних робіт до заочних секторів педзакладів.

Виготовлення програм-завдань запізнювалось. З багатьох дисциплін програми-завдання зовсім не виготовлялись. Все це разом з іншими перешкодами спричинялось до систематичних зривів у навчальній роботі заочників і робило саму форму організації пед-процесу вкрай незадовільною.

Надалі, щоб поліпшити організацію навчального процесу з заочниками, програми-завдання більше не друкуватимуться, а замість них всім заочникам розсилатимуться програми стаціонарних педінститутів та педтехнікумів з усіх дисциплін разом з методичними вказівками до проробки програмного матеріалу.

НКО вжив заходів, щоб перебудувати заочну підготовку педкадрів, і ці заходи дають уже деякі позитивні наслідки. Так, явка

заочників на навчальні сесії в 1933-34 році, порівняно з 1932-33 навчальним роком, була значно краща:

По педінститутах				По педтехнікумах			
1932-33 р.	У%	1933-34 р.	У%	1932-33 р.	У%	1933-34 р.	У%
4.605	100	8.624	188	1.499	100	7.588	506

Справу підвищення кваліфікації учителів до 1933 року здійснювалося, в основному, через заочне навчання у Всеукраїнському інституті підвищення кваліфікації педагогів (ВІПКП).

Через те, що у ВІПКП була сконцентрована вся робота по заочній освіті в республіканському масштабі, він на практиці виявився неспроможним виконати покладені на нього завдання.

Починаючи з 1933 року, заочна освіта була передана педагогічним інститутам і технікумам на правах складової частини їхньої роботи (секторів), а за ВІПКП була залишена лише система короткотермінових курсів підвищення та удосконалення кваліфікації учителів.

Не зважаючи на деякі зрушення за останні 1¹/₂—2 роки в справі заочної освіти та підвищення кваліфікації вчителів, — все ж стан цієї роботи ще незадовільний.

Надалі, щоб поліпшити заочну освіту та підвищення кваліфікації вчителів, невідкладно треба здійснити такі заходи:

1. Провести перереєстрацію всіх заочників.
2. В майбутньому прийомі домогтись високоякісного складу заочників.
3. Забезпечити підручною літературою всіх заочників та видати всі програми з методичними вказівками, як проробляти програмний матеріал.
4. Домогтись задовільного обслуговування заочників від педагогічних навчальних закладів.
5. Лінією підвищення кваліфікації вчителів треба домогтись максимального охоплення відповідними курсами учителів, які зобов'язані за постановою РНК підвищувати свою кваліфікацію, та в період між курсами прикріпити їх до кращих середніх шкіл для систематичного навчання.